

Notulen

Aanwezig: Emmanuel Cornu (voorzitter), Tanguy de Haan (BMM), Nathalie Ragheno (VBO-FEB), Marlou van de Braak, Giordano Cardini, Arnout Groen, Camille Saettel, Martin Senftleben

Elke van Rysselberge (BE), Marja van der Sluis (NL), Claude Sahl (LU)

Ragnar Gustafsson, Hugues Derème, Camille Janssen, Pieter Veeze (BOIP)

Afwezig: Michael Sibilica (Chambre de Commerce LU), VNO-NCW, Marianne Decker, Samuel Granata, Marie-Christine Janssens, Xandra Kiers-Becking, Stéphanie Missotten

Bijeenkomst: **Beneluxraad voor de Intellectuele Eigendom (Beneluxraad)**

Locatie / datum: Brussel (SG) – 15 februari 2023

Agenda

1. Welkom en kennismaking nieuwe leden
2. Verkiezing van de voorzitter
3. Design Package
4. Rondvraag

1. Welkom en kennismaking nieuwe leden

Sinds de laatste vergadering zijn er een aantal wijzigingen in de samenstelling van de Beneluxraad. Enkele oud-leden zijn vervangen door nieuwe leden en er zijn drie nieuwe (op persoonlijke titel benoemde) leden met een achtergrond in de industrie bijgekomen om het geluid van de eindgebruikers van het IE-systeem te versterken. Daarmee is het totaal aantal leden op 15 gekomen.

Aangezien voor verschillende leden geldt dat zij voor het eerst aan een vergadering van de Beneluxraad deelnemen, wordt begonnen met een kennismakingsrondje. Vervolgens geeft BOIP een korte introductie van de werkwijze van dit adviesorgaan. Bij de samenstelling van de Beneluxraad is gestreefd naar een zo breed mogelijke vertegenwoordiging van belanghebbenden (rechterlijke macht, academische wereld, advocaten, gemachtigden, bedrijfsleven) in de Benelux. De leden zijn deels op persoonlijke titel benoemd en deels afgevaardigd door organisaties. De missie van de Beneluxraad is ruim: het (op verzoek of op eigen initiatief) doen van aanbevelingen of geven van adviezen over alle aangelegenheden op het gebied van de intellectuele eigendom waarvoor de BOIE bevoegd is. De Beneluxraad heeft de afgelopen jaren over verschillende onderwerpen adviezen uitgebracht, waaraan zowel door BOIP als door de Benelux-landen (waarvan ook vertegenwoordigers aan de vergadering deelnemen) zeer veel waarde is gehecht en die

veelal ook daadwerkelijk tot resultaten (nieuwe wet- en regelgeving, nieuwe diensten of praktijken) hebben geleid. De beraadslaging is tamelijk informeel; adviezen worden bij consensus genomen en als er geen consensus is, worden de verschillende standpunten weergegeven. Van de vergaderingen wordt een verslag gemaakt dat, net als de adviezen, door de voorzitter en de aanwezige leden wordt goedgekeurd en vervolgens op de website van BOIP wordt gepubliceerd.

2. Verkiezing van de voorzitter

Volgens het reglement van de Beneluxraad wordt een lid (op persoonlijke titel) benoemd voor een periode van vier jaar en kan deze periode maximaal twee keer worden verlengd, dus tot een maximum van 12 jaar. Deze maximumtermijn zat er onder meer op voor Antoon Quaedvlieg, die de laatste vier jaar voorzitter van de Beneluxraad is geweest. Er moet dus een nieuwe voorzitter worden gekozen. Emmanuel Cornu heeft aangegeven dat hij bereid was om deze rol te spelen. Er zijn geen andere kandidaten. De aanwezige leden ondersteunen het voorzitterschap van de heer Cornu unaniem en feliciteren hem van harte.

3. Design Package

De voorzitter stelt voor om te beginnen met een algemene discussie over de kernpunten van de voorstellen en vervolgens de de punten die het meest voor discussie vatbaar zijn te bespreken. Hij benadrukt daarbij de discussie te willen toespitsen op principiële vraagstukken. Opmerkingen over formulering of detailpunten kunnen ook na de vergadering per mail worden gemaakt (of later in het wetgevende traject).

BOIP begint met een toelichting over het proces. De EU Commissie is in 2014 begonnen met de evaluatie van het modellenrecht en heeft verschillende studies en publieke consultaties gedaan. Op 28 november 2022 zijn, nadat deze datum verschillende malen was uitgesteld, de plannen (samen met een Impact assessment) openbaar gemaakt: een ontwerp voor een Verordening (doc COM(2022) 666 final) en een ontwerp voor een Richtlijn (doc COM(2022) 667 final). Net als enkele jaren geleden bij de herziening van het merkenrecht ('Trademark Package') wordt ook de herziening van het modellenrecht nu nadrukkelijk als één pakket ('Design Package') gezien, wat inhoudt dat er geen overeenstemming kan zijn over Verordening of Richtlijn afzonderlijk, maar alleen over beide gezamenlijk. Het huidige Zweedse voorzitterschap heeft vaart gezet achter de bespreking op ambtelijk niveau in de raads werkgroepen, waarbinnen alle lidstaten zijn vertegenwoordigd en BOIP informeel kon deelnemen als waarnemer. In december 2022 en januari 2023 is een eerste lezing van de Richtlijn reeds afgerond. Keerzijde van deze voortvarendheid is wel dat veel delegaties onvoldoende tijd hadden voor hun besluitvorming en het raadplegen van belanghebbende kringen, zodat door meeste Lidstaten algemene studievoorbehouden zijn gemaakt. In de komende vergaderingen zal er dus, naast een eerste lezing van de Verordening, ook nog een tweede lezing van de Richtlijn plaatsvinden.

BOIP wil de Benelux-delegaties graag helpen om beslagen ten ijs te komen bij de besprekingen in Brussel door zoveel mogelijk input van belanghebbenden te verzamelen. Het werkt daarvoor aan een integraal document met een algemeen en een artikelsgewijs deel, waarin het de opmerkingen van de Beneluxraad, de Beneluxvereniging voor Merken- en Modellenrecht (de "BMM", die meer dan 800 leden heeft) en van

Notulen

BOIP zelf wil verzamelen. BOIP heeft dit bij de Trademark Package ook gedaan en dit is destijds zeer nuttig gebleken. Het verslag van deze vergadering zal dus als basis worden gebruikt om dit document te voeden.

BOIP licht verder toe dat een van de uitgangspunten van de Design Package de co-existentie van EU en nationale (of Benelux) bescherming is. Anders dan voor merken (waarvoor een gebruiksverplichting geldt, die een lokale reikwijdte kan hebben), is dit voor modellen (waarvoor sowieso het hele vormgevingserfgoed in de EU bepalend is voor de geldigheid) minder vanzelfsprekend. De vraag of co-existentie wenselijk is kan zeker gesteld worden, maar dit lijkt een gelopen race te zijn omdat, op basis van de door de Commissie georganiseerde consultaties, deze politieke keuze al is gemaakt, en het weinig waarschijnlijk is dat daarop wordt teruggekomen. BOIP vindt wel dat wie A zegt ook B moet zeggen: als de wetgever co-existentie inderdaad belangrijk vindt, is het van belang dat ook nationale modellensystemen levensvatbaar zijn en blijven. Voor BOIP geldt dat het aantal modelaanvragen laatste jaren rond de 900 per jaar lag, hetgeen neerkomt op ongeveer 1% van de EU-modellen; BOIP is trouwens niet het kleinste territorium in de EU op dat punt (het volume modellenaanvragen is significant lager in meeste Lidstaten). De voorgestelde taksenverlaging voor EU-modellen zal deze verhouding zeker geen goed doen. Verder worden er enkele taakverzwaringen voorgesteld. Met name voor de verplichte invoering van een administratieve nietigheidsprocedure geldt dat het, gezien het beperkte aantal modellen en dus te verwachten zaken, uitdagend zal zijn om deze op een kwalitatief goede en kostendekkende wijze op te zetten. BOIP gaat ervan uit dat het niet de bedoeling is dat het modellensysteem straks door merkhouders (of in andere landen door octrooihouders) gefinancierd wordt. BOIP hoort dus graag van gebruikers of er werkelijk behoefte aan een dergelijke procedure bestaat.

De voorzitter stelt de vraag wat de leden vinden van het uitgangspunt van co-existentie.

De heer Cardini merkt op dat hij werkt voor een grote onderneming die normaal gezien kiest voor een EU-model. Beide systemen zijn hetzelfde en hij vraagt zich af of de drempel niet te laag ligt: een complexer systeem is niet per sé negatief. Zowel voor EU als voor nationale modellen vindt geen inhoudelijke toetsing plaats, waardoor registers vollopen met modellen waarvan de geldigheid betwijfeld kan worden.

Mevrouw Van de Braak geeft aan dat ook zij werkt voor een onderneming die wereldwijd actief is en eerder voor een EU-model kiest dan voor een nationaal/Benelux model. Zeker gezien online ontwikkelingen (zoals Metaverse) zijn snelheid en (internationale) zekerheid voor haar van groot belang. Zij kan zich voorstellen dat dit voor kleinere bedrijven wellicht anders ligt.

De BMM neemt akte van de politieke keuze over co-existentie maar geeft aan dat de grote meerderheid van de leden van de BMM voorkeur geven aan een EU modelbescherming voor hun klanten. Het EU-model is simpel te verkrijgen, kost weinig meer en biedt een grotere geografische bescherming, zonder dat daar (zoals voor merken wel geldt) nadelen tegenover staan. Voor wat betreft de voorgestelde administratieve nietigheidsprocedure geeft de BMM aan hieraan geen behoefte te hebben. Er zijn maar weinig Beneluxmodellen en bovendien wordt er in de praktijk nooit alleen over de geldigheid van een model geprocedeerd, bij gebrek aan interesse van derde partijen. In conflicten over vormgeving wordt normaal gezien ook inbreuk op auteursrecht en oneerlijke mededinging / slaafse nabootsing ingeroepen en het lijkt efficiënter dat de rechter die zich over het geschil buigt ook de geldigheid van het model beoordeelt.

Notulen

De heer Senftleben merkt op dat de (quasi) totale samenloop met het auteursrecht waarschijnlijk een van de belangrijkste oorzaken is voor de ondergeschoven positie van het modellenrecht. Dit is naar zijn mening een weeffout in het IE-systeem. In die zin zou het versterken van het modellenrecht de beste garantie voor co-existentie zijn.

De heer Groen merkt op dat een duaal systeem voor merken toegevoegde waarde heeft, maar dat dit voor modellen niet geldt omdat de voorwaarden voor geldigheid hetzelfde zijn en er dus geen incentive is om voor een geografisch beperktere bescherming te kiezen. Dit zou alleen kunnen veranderen als er verschil zou worden gemaakt in de geldigheidsvoorwaarden.

De voorzitter beaamt dat dit een belangrijk punt is. Het gaat om een recht dat alleen bescherming biedt in de Benelux, maar voor de geldigheid ervan geldt een EU-criterium. Daarin zit een tegenstrijdigheid: een duaal systeem zou met zich moeten meebrengen dat de voorwaarden voor het verkrijgen van het recht anders luiden op EU en op nationaal of Benelux niveau. Hij oppert de mogelijkheid om co-existentie niet verplicht maar optioneel te maken. Vervolgens stelt hij voor om over te stappen op een volgend onderwerp.

BOIP licht toe dat de doelstelling van de Commissie is om zo ver mogelijk te gaan met harmonisatie door bepalingen verplicht te maken en procedures gelijk te trekken. Een andere doelstelling is om het systeem zo aantrekkelijk en toegankelijk mogelijk te maken voor kleine ondernemingen, bijvoorbeeld door (EU) aanvraagtaxen te verlagen. BOIP stelt de vraag wat de leden van deze twee doelstellingen vinden.

De heer Cardini geeft aan dat voor meeste gebruikers, de depottaxen niet het eerste probleem zijn; de echte kosten komen van adviezen en rechtshandhaving. Hij vindt verder dat de taxen in verhouding moeten staan tot het recht dat verkregen wordt. Om een zekere drempel op te werpen voor al te lichtvaardige aanvragen, zou hij juist voor wat hogere taxen pleiten.

Mevrouw Van de Braak merkt op dat kosten een rol kunnen spelen, naast andere elementen als snelheid, om te kiezen voor een bepaald systeem als basis voor internationale uitbreiding.

De heer Groen vreest dat door lagere taxen in combinatie met het vermoeden van geldigheid de drempel voor bescherming wel erg laag komt te liggen.

Mevrouw Van de Braak vindt een laagdrempelige toegankelijkheid van het register belangrijk, ook voor partijen die alleen hun model willen beschermen (bijv. om als basis te dienen voor internationale uitbreiding, wegens de afschrikwekkende werking die ervan uit gaat waardoor minder snel gekopieerd wordt, of in verband met de bewijspositie – om een datum van ontwerp te hebben vastliggen en om te voorkomen dat een derde het model (elders) vastlegt terwijl het niet door diegene is ontworpen) en niet direct van plan zijn om juridische procedures te voeren (nu de meeste zaken tenslotte tussen partijen worden geschikt nog voordat er een procedure nodig is)..

De voorzitter rondt de discussie af door op te merken dat een duaal systeem een gegeven is, waarbij enkele kanttekeningen kunnen worden geplaatst. Hij stelt voor om, voordat aan de artikelsgewijze bespreking van

de voorstellen wordt begonnen, eerst nog andere kernpunten te bespreken. Een punt dat hij belangrijk acht om mee te beginnen is het specialiteitsbeginsel. Dit is in de rechtspraak (HvJEU en GEU, in de zaak *Group Nivelles*) opzijgezet, met als gevolg dat voor de geldigheid van een model het gehele vormgevingserfgoed, ongeacht het product in kwestie en de daarvoor betrokken sector, bepalend is en de beschermingsomvang zich ook over alle denkbare producten uitstrekt. Dit gaat volgens hem veel te ver en er is ook veel kritiek op (bijvoorbeeld door Gielen, de Visscher en Vanhees). De Design Package zou wat de heer Cornu betreft de gelegenheid zijn om terug te komen op de jurisprudentie die hij onbevredigend acht.

De heer Senftleben is ook van mening dat dit een van de belangrijke vraagstukken in het modellenrecht is. Hij vindt het enerzijds jammer dat de Europese rechtspraak is afgeweken van de Kinderkapperstoel-doctrine, maar denkt anderzijds dat het modellenrecht met de tijd moet meegaan. In een globale en digitale context is het specialiteitsbeginsel naar zijn mening niet meer houdbaar. Hij zou dus juist niet pleiten voor ingrijpen door de wetgever. Wel merkt hij op dat de parallel met het (universele) auteursrecht een aandachtspunt is.

Mevrouw Van de Braak merkt op dat er wellicht een tussenweg mogelijk is, waarbij enerzijds het specialiteitsbeginsel geldt maar anderzijds wordt bepaald dat digitale voortbrengselen onder de beschermingsomvang van hun stoffelijke evenknie vallen. De Metaverse dwingt ons richting een betere wisselwerking tussen de digitale en de analoge wereld.

De heer Senftleben merkt op dat hij het ook jammer vindt dat er in de Design Package geen specifieke regels zijn om duurzaamheid (tweedehands producten, recycling, upcycling...) te bevorderen.

De BMM geeft er de voorkeur aan de inmiddels vaste rechtspraak van het Hof van Justitie en het Gerecht van de EU te volgen, die modellen een ruime bescherming biedt, en dus niet het specialiteitsbeginsel opnieuw in te voeren. Een verduidelijking hierover in de tekst van de bepaling zou echter welkom zijn, om te voorkomen dat het debat opnieuw oplaait.

De voorzitter vindt dat ook wenselijk, want de rechtspraak laat naar zijn mening openstaande vragen die verduidelijkt zouden moeten worden.

BOIP stelt de vraag wat, wetende dat de Commissie het modellenrecht wil versterken en op de kaart zetten, daaraan het meest zou bijdragen: wel of geen specialiteitsbeginsel?

De voorzitter merkt op dat het specialiteitsbeginsel de drempel om modelbescherming te verkrijgen verlaagt. De kwestie van fysieke vs. digitale voortbrengselen hoeft naar zijn mening geen issue te zijn. Een model van een fysieke Hermès-tas zou bijvoorbeeld moeten kunnen worden ingeroepen tegen een digitale tas in de Metaverse. En tas blijft immers een tas. Maar dat een heel ander voortbrengsel, bijvoorbeeld een autogrille, bij de beoordeling van nieuwheid en eigen karakter wordt meegewogen, gaat naar zijn mening veel te ver.

Notulen

De heer Groen oppert de mogelijkheid om te differentiëren, in die zin dat voor de geldigheid het specialiteitsbeginsel geldt, maar voor de beschermingsomvang een ruimer criterium.

De heer Senftleben geeft aan dat hij sympathie heeft voor de analyse van de heer Cornu maar dat er een verwatering van het specialiteitsbeginsel is in de praktijk. Hij merkt op dat het woord "voortbrengsel" nog wel in de definitie van een model staat en stelt dat het misschien beter is om de interpretatie (en ontwikkeling) daarvan aan de rechter te laten.

Mevrouw Van de Braak pleit voor flexibiliteit en merkt op dat digitale ontwikkelingen snel gaan, bijvoorbeeld modellen die niet meer door een mens worden ontworpen maar door AI (na wat instructie van de mens, maar waarbij de creativiteit en het ontwerp van apps als DALL-E en ChatGPT komen die gebaseerd zijn op AI en machine learning), of modellen die überhaupt niet fysiek maar uitsluitend nog digitaal zijn (bijvoorbeeld digital assets als NFTs).

De heer Groen merkt op dat dit ook raakt aan de definitie (in artikel 2 van de ontwerp-Richtlijn) van een "voortbrengsel" als "op industriële of ambachtelijke wijze vervaardigd voorwerp", die ondanks de toevoeging over voortbrengselen in digitale vorm nog steeds te zeer gekoppeld lijkt aan iets permanents en fysieks. Verder wijst hij erop dat in artikel 5 lid 2 (eigen karakter) sprake is van "de mate van vrijheid van de ontwerper", waarbij men zich kan afvragen wie in geval van een door AI ontwikkeld model als "ontwerper" (of rechthebbende) moet gelden.

De heer De Haan reageert hierop en geeft aan dat zijn persoonlijke mening is (dit punt is niet binnen de BMM besproken) dat de ontwerper een natuurlijke persoon moet zijn en geen machine. In geval van AI zou het wat hem betreft hooguit de mens zijn die de machine heeft gemaakt, maar niet de machine zelf die houder van "subjectieve" rechten zou worden...

Na deze algemene discussie (en na de lunch) worden nog enkele onderwerpen nader besproken.

Artikel 6 (Openbaarmaking): Deze bepaling was al aan de orde gekomen bij de discussie over het eventuele specialiteitsbeginsel. In deze bepaling kunnen de woorden "ingewijden in de betrokken sector" twijfel doen ontstaan of een dergelijk beginsel nu wel of niet geldt. Er zou bijvoorbeeld kunnen worden toegevoegd "van het product in kwestie" of juist "ongeacht de bedrijfstak". Verder wordt opgemerkt dat de woorden "tenzij deze feiten bij een normale gang van zaken redelijkerwijs niet [...] ter kennis konden zijn gekomen [...]" wellicht beter vervangen zouden worden door een positieve formulering: "indien deze feiten bij een normale gang van zaken redelijkerwijs [...] ter kennis konden zijn gekomen [...]". Daarmee zou de bewijslast meer verplaatst worden van de modelhouder (die anders een negatief feit zou moeten bewijzen) naar degene die de nietigheid van een model inroept.

Artikel 19 (Reparatieclausule): De BMM merkt op dat er in de bepaling duidelijk voor is gekozen om alleen "must match" onderdelen uit te zonderen en dat de Commissie in de toelichting vermeldt dat dit conform de rechtspraak van het HvJEU (*Acacia*) zou zijn. Dit is echter onjuist, omdat *Acacia* maar deels wordt overgenomen in de voorgestelde bepaling. De BMM meent dus dat hetzij de bepaling hetzij de toelichting moet worden gewijzigd door de verwijzing naar het *Acacia*-arrest te schrappen. Gezien de diversiteit van

Notulen

zijn leden heeft de BMM geen stellige mening over dit punt. Zij vindt het niettemin vooral belangrijk dat dit al lang gevoelig liggende onderwerp de discussie over de Design Package niet (verder) zal vertragen.

De heer Cardini merkt op dat de in lid 2 gebruikte bewoordingen (dat de fabrikant of verkoper de consument moet informeren door een duidelijke en zichtbare vermelding) misschien wat vaag zijn. Moet dit op het onderdeel zelf zijn of is het voldoende als het op de verpakking staat en/of alleen bij de verkoop zichtbaar is? Wanneer het op het onderdeel zelf is, is er dan geen risico van co-branding?

De voorzitter merkt op dat dit waarschijnlijk afhangt van de omstandigheden en het type onderdeel. Er zou wellicht beter een andere formulering kunnen worden gebruikt, zoals "conform eerlijke gebruiken", hetgeen ook aansluit bij het merkenrechtelijke criterium (HvJEU, *Gillette*).

Artikel 31 (Procedure tot nietigverklaring): Ook dit onderwerp was in de algemene discussie al aan bod gekomen. De voorzitter stelt de vraag of het beter zou zijn om deze bepaling optioneel te maken.

De heer Groen pleit voor optioneel. In het merkenrecht kan een dergelijke procedure nuttig zijn om niet gebruikte merken uit het register te halen en zo een plek voor nieuwe merken te reserveren. In het modellenrecht gaat dit, in verband met de daarvoor bestaande geldigheidsvereisten, niet op. Het zou daar dus een nutteloos instrument zijn en zelfs tot nodeloze juridisering en misbruik van recht kunnen leiden. Er is namelijk geen goede reden om zo'n procedure te starten, los van een inbreukprocedure waarin de geldigheid van het model (en de andere vorderingen) sowieso zal worden beoordeeld.

De heer Cardini is het hier mee eens.

BOIP licht toe dat het een inschatting heeft gemaakt door cijfers van EUIPO en andere bureaus te vergelijken met het (lage) aantal Beneluxmodellen. In een "best case" scenario kunnen hooguit 1 of 2 zaken per jaar worden verwacht. Met zulke onbeduidende cijfers zullen de kosten voor het opzetten van een dergelijke procedure zeker niet tegen de eventuele baten opwegen. Bovendien streeft BOIP naar kwalitatief hoogwaardige dienstverlening en zal het lastig worden om op dit punt (de nieuwheid is een technisch oordeel) de nodige kennis en ervaring op te bouwen.

Ook de BMM pleit er voor om de bepaling optioneel te maken. Zij onderschrijft daarbij de argumenten van de heer Groen en stelt dat er simpelweg geen vraag naar een dergelijke procedure is. De geldigheid van een model speelt alleen als partijen een conflict hebben en dan is het geschil altijd breder, omdat ook auteursrecht en oneerlijke mededinging of slaafse nabootsing een rol spelen. Een eventuele procedure bij BOIP moet bovendien worden opgeschort als en zodra een gerechtelijke procedure wordt ingesteld. De BMM stelt dan ook dat de argumenten van de Commissie om de parallel met merken te trekken en een zogenaamd eenvoudige, snelle en goedkope procedure te creëren op het eerste gezicht logisch lijken, maar daar toch geen voorstander van te zijn omdat de situaties simpelweg niet vergelijkbaar zijn.

Mevrouw Van de Braak merkt op dat een administratieve procedure wel laagdrempeliger kan zijn omdat de kosten van gerechtelijke procedures door verplichte procesvertegenwoordiging hoog zijn. Kwaliteit staat

Notulen

wat haar betreft echter voorop. Als dat voor een administratieve procedure niet of moeilijk haalbaar is, dan liever niet.

De voorzitter concludeert dat het ideale systeem soms niet strookt met de feitelijke realiteit en dat de Beneluxraad het erover eens lijkt te zijn dat een dergelijke procedure niet zal werken.

Artikel 16 (Inhoud van het modelrecht): De heer Groen merkt op dat weliswaar het 3D-printen is geregeld (lid 2 sub d), maar dat dit wel nog steeds in een fysiek voortbrengsel resulteert. Hij meent dat het wenselijk zou zijn als expliciet in de bepaling (liever niet alleen in een considerans) wordt verduidelijkt dat ook digitale toepassingen van een model onder de beschermingsomvang vallen. Mevrouw Van den Braak valt hem hierin bij.

Artikel 11 (Recht op het ingeschreven model): BOIP stelt de vraag of de verwijzing in lid 1 naar een rechtsverkrijgende zinvol is en of dit bijvoorbeeld ook voor het auteursrecht zou moeten gelden.

Mevrouw Saettel merkt op dat een open bepaling die in de rechtspraak kan worden ingevuld wellicht de voorkeur verdient.

De heer Groen merkt op dat auteursrecht en modellenrecht op dit punt wellicht niet vergelijkbaar zijn. In het modellenrecht staat eerder het (recht op een) voortbrengsel centraal, in het auteursrecht (denk ook aan persoonlijkheidsrechten) eerder (het recht van) de maker.

Artikel 17 (Vermoeden van geldigheid): BOIP stelt de vraag wat men van deze bepaling vindt.

De voorzitter merkt op dat dit een kwestie is van bewijslast. Voor merken of octrooien geldt ook een vermoeden van geldigheid, maar daarvoor geldt anders dan voor modellen wel dat die vooraf zijn getoetst door het betreffende bureau.

De heer Cardini vindt dat een vermoeden van geldigheid voor een ongetoetst recht wel ver gaat.

De heer Groen merkt op dat dit samenhangt met de (reeds in het kader van artikel 6 besproken) bewijslast, met name in het kader van inbreukzaken.

Artikel 24 (Registratiesymbool): De voorzitter ziet een parallel met bepalingen in het Belgische economisch recht. In dit geval zou deze bepaling weinig zin hebben als er niet wordt verwezen wordt naar het begrip van 'onrechtmatige daad' in het nationale recht.

De heer Cardini en de heer Groen merken ook op de toegevoegde waarde van deze bepaling niet in te zien. Dit zou anders zijn wanneer het als verbod zou worden geformuleerd (dus het symbool mag niet worden gebruikt als het model niet is geregistreerd).

De BMM merkt, daarentegen, op dat het artikel een aansporing kan zijn om het D-symbool te gebruiken. Dat wordt door de BMM sympathiek geacht, omdat zij het ziet als een manier om het grote publiek bewust

Notulen

te maken van de bescherming van intellectuele eigendom, wat een belangrijke doelstelling in de Europese Unie moet blijven. Het symbool moet uiteraard in de gehele Europese Unie hetzelfde zijn.

Mevrouw Van de Braak voegt toe dat, hoewel de toegevoegde waarde van de bepaling juridisch gezien kan worden betwijfeld, wel een pluspunt is dat wordt geharmoniseerd welk symbool voor een geregistreerd model kan worden gebruikt.

4. Rondvraag

De geplande vergadertijd zit erop. De voorzitter stelt de vraag of er leden zijn die nog andere bepalingen willen bespreken (eventueel later via een korte onlinesessie). Dat is niet het geval.

BOIP licht toe dat destijds bij de Trademark Package werd gewerkt op basis van één taalversie (EN), die pas aan het einde van het proces in alle EU-talen werd vertaald. Van de Design Package zijn echter nu al 23 taalversies beschikbaar, waardoor discussies over de inhoud en taalkwesties soms wat door elkaar lopen. Eventuele opmerkingen over verschillende taalversies zijn welkom en kunnen aan BOIP worden gemaild.

De BMM merkt op dat de wijzigingsvoorstellen voor de Verordening moeilijk leesbaar zijn omdat ze, anders dan de Richtlijn, niet in een geconsolideerde versie zijn opgenomen waarin de wijzigingen zijn aangegeven ("track changes"), maar in een wijzigingsprotocol, waardoor men steeds de geldende versie ernaast moet houden om de voorstellen en hun samenhang te kunnen begrijpen. Mocht er een track changes versie van de Verordening beschikbaar komen, dan houdt de BMM zich daarvoor graag aanbevolen. BOIP geeft aan dat het niet zeker is dat de Commissie in dit stadium een dergelijke versie zal verspreiden.

BOIP wijst er nog op dat leden conform het reglement een plaatsvervanger kunnen voorstellen. Mede gezien het voor vergaderingen geldende aanwezigheidsquorum is dit wenselijk. De leden die dit nog niet hebben gedaan wordt dus verzocht om hierover na te denken en een kandidaat voor te dragen.

De voorzitter en BOIP danken iedereen voor hun deelname aan de vergadering en inbreng in de discussie. Zoals gezegd zal er een verslag van de vergadering worden gemaakt, dat na goedkeuring openbaar zal worden gemaakt. De opmerkingen van de Beneluxraad zullen tevens worden opgenomen in het genoemde integrale document, dat door de landen kan worden meegenomen in hun positiebepaling bij de verdere Europese besprekingen.

x x x x x